

flere; jeg nævnte Hedeselskaberne, jeg nævnte de lokale Husmandsforeninger, jeg nævnte Landboforeningerne. Det ærede Medlem for Herning (Rasmus Nielsen) nævnte i Gaar Kommunerne. Der vil altsaa være Veje nok, ad hvilke Ministeren kunde administrere disse Penge. Og saa spørger Ministeren dog: Hvem skal have de Penge? Ja, det staa jo i Forslaget. Det skulle de, der opdyrke vore Hedejorder, de fattige Mennesker, som slide ude i Heden, som mange Gange begynde med to tomme Hænder og føre et slidsomt og nøjsomt Liv, som vi her inde i Byerne næppe kunne gøre os nogen Forestilling om. Det er dem, Pengene ere tiltænkte, og hvis Ministeren vil søge de rette Organer til at hjælpe med at administrere disse Beløb, tror jeg ogsaa, at de meget godt ville kunne komme ud paa de Steder, hvor de skulle.

Men Ministeren beder sig fritaget derfor. Det er underligt, synes jeg, at Danmarks Landbrugsminister ikke vil have noget med denne Sag at gøre. Vi have i alt liggende 50 Kv. Mil raa Hedejord, nøgen og uopdyrket, men en Bevilling som denne vil Ministeren ikke modtage. Det er sørgeligt, synes jeg, at vor Landbrugsminister er saa uforstaaende overfor denne Sag, og at han ikke har mere Interesse for den, end Tilfældet er. Det er min Overbevisning, at disse 30,000 Kr. vil kunne komme til Gavn for mange af dem, der kæmpe haardt ude i vor Hede.

Naar man spørger Folk derude, hvad det koster at opdyrke f. Eks. 1 Td. Land Hedejord, er Svaret noget forskelligt. Nogle sige, at det koster henimod 100 Kr., andre sige, at det koster 100 Kr., men der er dem, der sige, at det koster 125 Kr., og de kunne sikkert have Ret alle sammen. Naar man vil regne de Udgifter, der gaa med til at opdyrke Heden fra den Dag, Ploven sættes i den raa Hedejord, indtil det Tidspunkt, da den første Udsæd er lagt i Hedejorden, vil jeg godt tro, at Udgifterne dertil kunne dreje sig om henimod 100 Kr. eller op imod 125 Kr. Det er jo blandt andet i høj Grad afhængigt af, hvor let Adgang Hededyrkeren har til Mergel. Prisen paa de 40—50 Læs Mergel, han bruger til Førstemergling af en Tønde Land, har naturligvis meget at betyde, og ligeledes har det meget at betyde, hvilken Vej han har at transportere den. Derfor kunne Udgifterne naturligvis blive en Del forskellige, men det er min Overbevisning, at for de Folk, der begynde at gøre det første Arbejde ude paa Heden, vil en Understøttelse paa lad os sige 75 eller 100

Kr. for det Arbejde, de have nedlagt i 1 Tønde Land, være en stor Sum, som vil kunne hjælpe dem over mange Vanskeligheder, og jeg tvivler heller ikke om, at det vil give adskillige Mod og Lyst til at give sig i Gang med denne Opgave. Jeg synes, det er sørgeligt at høre berette ude fra Hederne, at unge, dygtige Folk vandre ud og gaa til Amerika for at opdyrke Prærierne eller søge til Byerne, men ikke have Lyst til at gaa ud og opdyrke Hedelandet. Her synes jeg, Staten i høj Grad har forsømt sin Opgave. Den burde træde hjælpende til. Det vilde i mange Maader gavne vort Folk og forøge Nationalvelstanden, ligesom det ogsaa vilde skaffe Arbejde for mange, der nu søge ind til Byerne og forøge de arbejdsløses Skarer derinde.

Nu siger den højtærede Minister, at vort Forslag duer slet ikke, aldeles ikke, det kan ikke bruges; nej, han vil stille et Forslag, og han bebuder, at det skal blive et solidt funderet Forslag, det skal blive noget, der er Mening i. Han antyder jo allerede for os, hvilken Vej han vil gaa, og har allerede paa Forhaand høstet Taksigelser fra mange Sider. Den første, der roste den højtærede Minister, var det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow). Han forsømmer jo aldrig nogen Lejlighed til at rose en Minister. Han staa jo nu paa Hoteltrappen og venter paa at kunne lirke sig ind i et Hotelværelse. Jeg forstaa da godt, at han griber den første den bedste Lejlighed til at rose Ministeren, endnu længe før han har set hans Forslag. Men vi fik dog lidt at vide om, i hvilken Retning det er, den højtærede Minister vil støtte Hededyrkeren. Det skal være ved en Udvidelse af det Forslag, der findes paa § 27. Paa § 27 staa der opført et Beløb paa 20,000 Kr., der kan gives i Udlaan til Hedekommunerne, som saa igen kunne udlaane dem til Hededyrkerne.

Ja, det er jo et Forslag, men det er sikkert et meget slet, et meget daarligt Forslag, og hvis det er den Vej, den højtærede Minister vil gaa, tror jeg, vi skulle vente lidt med at strø Ros for ham, for det fortjener han ikke. Naar vi se paa det sidste Statsregnskab, hvad der er blevet Resultatet af den Maade, hvorpaa den højtærede Minister understøtter Hededyrkerne, da skal jeg tillade mig efter Statsrevisionens Betænkning at oplyse følgende: Af de nævnte 20,000 Kr. er der blevet udlaant til Hedekommuner følgende Summer: Til Naur-Sir Kommune 800 Kr.,